

บันทึก

เรื่อง การนับโทษต่อ (กรณี น.ช.จำลองหรือนิตย ทองคำ)

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารได้แจ้งมาโดยหนังสือ ที่ ๖๖๒๑/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๐๐ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในเรื่องต่อไปนี้

น.ช.จำลองหรือนิตย ทองคำ ต้องโทษฐานรับของโจร ศาลจังหวัดสิงห์บุรี พิพากษาให้จำคุกหนึ่งปีตามคดีหมายเลขดำที่ ๔๙๙/๒๔๙๙ คดีหมายเลขแดง ที่ ๔๘๖/๒๔๙๙ นับแต่วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๔๙๙ (กระทรวงมหาดไทยแจ้งมาภายหลังว่า เป็นวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๔๙๙)

ได้รับพระราชทานอภัยลดโทษตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๖ อนุ. ๓ หนึ่งเดือน ๑๕ วัน เหลือโทษจำต่อไป ๑๐ เดือน ๒๐ วัน

ต่อมาได้รับพระราชทานอภัยลดโทษตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ.๒๕๐๐ หนึ่งในสาม ๓ เดือน ๑๖ วัน เหลือโทษจำต่อไป ๗ เดือน ๔ วัน จึงพ้นโทษเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๐๐

แต่ น.ช.จำลองหรือนิตย ทองคำ ผู้นี้ยังต้องโทษฐานปล้นทรัพย์ ศาลจังหวัด สิงห์บุรีพิพากษาให้จำคุกห้าปี ตามคดีหมายเลขดำที่ ๔๕๑,๕๑๔/๒๔๙๙ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๖๔,๕๖๘/๒๔๙๙ อีกคดีหนึ่ง

ปัญหามีว่าโทษคดีหลังนั้นจะนับโทษต่อจากวันลดแล้วพ้นโทษคดีแรกในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ หรือนับต่อจากวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๐๐ อันกำหนดจะปล่อยตัวตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ (หมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดที่ ๔๓/๒๔๙๙ ลงวันที่ ๕ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๔๙๙ ให้จำคุกมีกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ ๒๙ เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๔๙๙ หมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดที่ ๔๘/๒๔๙๙ ลงวันที่ ๕ เดือนตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๙๙)

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๔) เห็นว่า ก่อนอื่นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ในการลงโทษ (พนักงานเรือนจำจังหวัดสิงห์บุรี) จะต้องใช้ความระมัดระวัง ปฏิบัติการให้เป็นไปตามคำพิพากษาลงโทษ น.ช.จำลอง โดยเคร่งครัด ตามลายลักษณ์อักษรและความมุ่งหมาย เพราะฉะนั้น เมื่อได้อ่านหมายศาลตามคำพิพากษาลงโทษ น.ช.จำลอง ครั้งที่สอง (โทษจำคุก ๕ ปี) ในหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดนั้นให้นับโทษต่อจากคดีแรก

คำว่า “ให้นับโทษต่อจาก” หมายความว่า เมื่อครบกำหนดโทษครั้งแรกแล้วให้ เริ่มต้นนับโทษครั้งที่สอง เพราะว่า โดยผลแห่งการลดโทษตั้งได้กล่าวมาแล้วข้างต้น โทษครั้งแรก

จะครบกำหนดในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๐๐ โทษครั้งที่สองจะต้องเริ่มต้นนับแต่วันถัดไป มิฉะนั้นจะมีช่องโหว่ขึ้นระหว่างโทษทั้งสอง และโทษทั้งสองนั้นจะไม่ติดต่อกันตามคำพิพากษาของศาล

ขอให้ระลึกว่า การนับโทษต่อกันในกรณีของ น.ช.จำลองนี้ ย่อมทำได้แน่นอน เพราะที่จริงนักโทษกำลังถูกจำคุก แล้วก็ต้องถูกจำคุกอีกต่อไปในวันถัดจากวันครบกำหนดโทษครั้งแรกโดยไม่มีช่องโหว่

แต่ในส่วนที่เกี่ยวกับการลงโทษครั้งที่สองนั้น มีคำค้านว่าวันถัดไปคือ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ.๒๕๐๐ ส่วนพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ.๒๕๐๐ นั้น ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๐๐ เป็นต้นไป เพราะฉะนั้น การที่จะนำหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้วมาใช้บังคับมิเป็นการเท่ากับให้พระราชกฤษฎีกามีผลย้อนหลังหรือ คณะกรรมการกฤษฎีกาหาได้เห็นเช่นนั้นไม่ เพราะพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ.๒๕๐๐ ได้ออกมาเพื่อวางหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการพระราชทานอภัยโทษ เมื่อพระราชกฤษฎีกาได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ก็เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องเตรียมคำนวณว่านักโทษคนใดอยู่ในข่ายที่จะได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกา ในเรื่องนี้ ถ้านักโทษรายนี้ไม่ถูกลงโทษครั้งที่สองก็ย่อมจะต้องถูกปล่อยตัวไปโดยเร็ว แต่โดยที่นักโทษรายนี้ยังถูกจำคุกอยู่ และจะต้องถูกจำคุกต่อไปอีกกระยะหนึ่ง การคำนวณจึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับเวลาเริ่มต้นของการลงโทษครั้งที่สอง และคำพิพากษาของศาลในเรื่องการนับเวลาจำคุกทั้งสองคราวติดต่อกันนั้นจะต้องให้ตรงกับที่คำนวณไว้นั้น

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๐๑